

Szaniszló Judit
A másik ember

Lássanak annak

K. ekcémás kezét a méreténél egy számmal nagyobb nitrilkesztyű védi az állapotromlástól. Viselése elsősorban vegyszerrel végzett tevékenységek esetén ajánlott, de most már mindegy. Mivel szépen takar, és a cérnakesztyűvel ellentétben nem irritál, K. rászokott. Legalább két tucatot vett neki a fia, amikor akciós volt. Viseli mindig. Ha kimozdul budai társasházi szuterénjéből, akkor is. Beletörődtek előbb-utóbb mindannyian, hogy a dolog gyógyíthatatlan. A villamosmegállóban ő az egyetlen, aki háttal áll az erőtlen márciusi napnak, pedig tudható, hogy a napsütés kifejezetten jól tesz az irritált bőrnek. K.-nak újabban nemcsak a vegyszerekkel, de az idővel is meggyűlik a baja. Eleve kevés időt hagyott reggel az öltözködésre, aztán meg alig talált az otthon felhalmozott színes nitrilkesztyűk között egy fekete párat.

D. mások által kiegyensúlyozottnak mondott, ám D. saját véleménye szerint kissé napszitta életében egyaránt fontos szerepet játszik a lazacrózsaszín és a narancssárga muskátlik életben tartása a harmadik emeleti pesti függőfolyosó nyolcméteres szakaszán, a felesége otthoni ápolása a függőfolyosó utolsó előtti bejárati ajtaján túl, valamint az unokák hathavi budapesti hazalátogatása. D. ma nyolcvan egybefüggő percig nem gondol a feleségére. Az unokákra sokszor akár egy egész hónapig. D. sem a muskátlik jelentőségét felnagyítani, sem

a saját felesége állapotát elbogatellizálni nem akarja, csupán a túlélésre játszik. Túlélésért folytatott küzdelmének minőségéhez viszont ragaszkodik, és ezt a minőséget a muskátlik képviselik a legtranszparenssebben. D. az álszentséget megveti. Az unokák minden tekintetben epizód szereplők. Azokat a muskátlitöveket még az anyja tartotta életben huszonöt éven keresztül, hát D. sem fogja alább adni ennél. Anyja halála óta a muskátlitövek tizennyolcadik telüket töltik a félig nyitott, ám egészen szélárnyékos lépcsőfordulóban. Általában jól érzik magukat. D. ma nagy kiszerelesű balkonnövény-tápoldatért siet három villamosmegállóra otthonától át Budára, ahogyan teszi azt tizennyolc éve minden rügyfakadáskor. A rügyfakadás szótól iszonyodik, a kiszehordással viszont furcsamód nincs baja.

Bár a tápoldat flakonjának füle van, D. szereti azt kötélfüles szatyorban elhozni a virágárustól. A virágáruhoz nem a megszokás viszi vissza. Tizennyolc év alatt nem nyílt egyetlen virágos sem három villamosmegállónyi távolságon belül. A német áruházlánc boltja nem számít annak, ott csak időszakosan és korlátozottan kaphatók balkonnövények. Alapvetően haragszik ezekre a német egyenboltokra, bár kétségtelen, hogy a felfekvést megelőző gyógykenőcsből érdemes volt több évre valót felvásárolnia az akció hetében. Haragjának okát nehezen tudná nevesíteni. Talán a német áruházlánc bántó neonvilágítása, talán silány tejtermékválasztéka az ok. Muskátlitápoldatot csupán egyszer látott a bolt piacterében, az is még januárban volt. D.-t felbőszíti a szezonális árucikkek szezonon kívüli kiárusítása. Tápoldatra kiszehordáskor van szükség. Pont.

A négyrét összehajtogatott kötélfüles szatyrot a hóna alá szorítja, és ez a villamoson való kapaszkodást kissé megnehezíti. Nem bánja. Érzi, hogy a mozdulat a valós jelleménél túlzóbb szigorúságot kölcsönöz neki. Éven- te egyszer lássák csak szigorúnak utastársai. Legalább ők lássák annak. Amikor Budán a villamosról leszáll, hónalja szorítása kissé megenyhül, így a szatyor a domborpöttyös padlóra esik. Már megszólal a villamos ajtócsukódását jelző berregés, amikor J. még mindig D.-vel szemben áll a villamosperonon, megvárja, amíg felveszi a szatyrot, és azután száll le. Mivel az indiszponált villamosvezetőnek – akinek a felesége aznap korán reggel tolt a konyhaasztaluk csúszós lakkfelületén az orra alá MRI vizsgálata kinyomtatott eredményeit – minden oka megvan a kétségbeesésre, a szokásosnál is kevesebb időt hagy az utasoknak a felszállásra. J. még fel tud ug-rani, de K. nitrilkesztyűs keze J. mögött már hiába lendül a csattanva záródó harmonikaajtó után. Nem bírja felfeszíteni. K. így nem ér oda a fia temetésére.

Ha neadjisten édesanya elmenne

Előző nap megcsinálja azt az utolsó két csirkecombot és három darab csirkemellet csirkepörköltnek, amit még három hónapja vett SZÉP-kártyával, mert a Fiala Felnőttek CsereBereBuzinesszMindenIngyen Lomija csoportból megtudta, hogy a Lehel téri piacon van az a hentes, ahol elfogadják nyers húsrá is a SZÉP-kártyát. Januárban széles mosollyal bevásárolt és telepakolta a mélyhűtőt hatkilónyi különböző csirke-, marha- és sertéshúsrésszel a vendéglátás kártyazsebből. Akkor még nem tudta, hogy kezd túljegesedni a mélyhűtője, így a tervezettnél gyorsabb tempóban kell majd kivennie és feldolgoznia a húsokat a megrepedezett, átlátszó műanyag ládákból. Amúgy büszkén viseli az ősz hajszálait. Szeretne ennél akár többet is, de az istennek nem akar gyorsabban fehéredni hátul. A marhabélszín volt a legdrágább, mégsem az a kedvence. Már rég nem számít fiatal felnőttnek, de a csoportszabályzatban erre hál-istennek nincs semmilyen tól-ig előírás. A karácsonykor elpasszolt marcipános prémium-szaloncukorral, aminek ráadásul csak márciusban járt le a szavatossága, elég gyorsan bevágódott a huszonévesek között. *Adom*, írják egymásnak a fiatal felnőttek, ha valami nagyon bejön nekik. Senki nem kérdezi meg, miért van nála hetvenöt deka bontatlan marcipános szaloncukor.

Ma nagy öröm érte. Kiderült egy csoportbejegyzés alatti kommentből, hogy az egymással felcserélhető

SZÉP-kártya zsebeknek hála lehetősége van egy outdoor szaküzletben megvenni akár a legdrágább futócipőt is, amit a fizetéséből nem tudna finanszírozni. Ennyi pénzt képtelenség lett volna nyers hússal elköltenie. Szereti a munkáját. Ez nem duma, boldogan adja a negyed életét – napi hat órát – érte. Az előző munkahelyéhez és az ott végzett munkához semmilyen érzelmi viszony nem fűzte, hacsak az nem nevezhető annak, hogy a béren kívüli juttatások igazán nagy örömet szereztek neki minden félév végén. A termálvizet szállók és a Balaton környéki háromcsillagos hotelek svédasztalos reggelijeit soha nem tudta volna megenni. A nyolc éve mástól megörökölt futócipőtől pedig már fáj a bokája, a jobb nagylábujja melletti lábujjkörme pedig bekékkült.

Édesanya arra gondol, ha neadjisten covidban elmenne, akkor nem biztos benne, hogy a biztosítója fizetne utána bármit is, ezért inkább kiveszi egy részét, és neki adja, írja messengeren a vasárnapi ebéd után. *Elmennék.* Ő írja így. Tukmálja még a lányát kicsit, hogy az ilyen-olyan szakrendeléseinek miatt nem használja az ő társ-egészségkártyáját, de ő néhány félreütéssel és ékezetek nélkül megnyugtatta, hogy ez a futócipő most évekkel fogja meghosszabbítani a szövődménymentes, aktív életszakaszát, és ez jelenleg többet jelent neki, mint egy ingyenes szemészeti felülvizsgálat a magánegészségügyben. *Nehogy erre is ráfázzunk,* írja még édesanya, majd véletlenül a röhögős szmájlit nyomja a mondat végére a síró helyett. Édesanya sajnos több olyan esetről is hallott, hogy a nem covidban elhunyt beteg hozzátartozóját a kórházban megkérdezték, ráírhatják-e a papírjára, hogy a halál oka covid. Később megkiderült, hogy a biztosító nem fizetett

utána semmit. Édesanyát fél éve nem látta, és amikor a nagyanyjától megörökölt bögrét beleejti a mosogatóba, édesanyával veszekszik telefonon írásban, hogy miért nem próbálja még ennél is többször hívogatni azt az átkozott háziorvost. Édesanya másnap reggel üzennel ébreszti. *Ramóna keksz, Óvári sajt, Száni halkonzerv, Debrői hárslevelű. Bónusz a kiváltságosoknak: diólikőr.* Édesanya hozzáteszi, hogy ezekért a vendégváróért kellett gyerekkorában bemennie a Julius Meinlbe, amikor vendégek érkeztek hozzájuk. A keksz nevén egy egész napig gondolkodott, de aztán végül szerencsére beugrott neki.

A futócipőboltig csak keveset kell majd BKV-zni, ha utána egy hetet lóg, már nyert pár ezer forintot. A havi bérlete utolsó érvényességi napja után egy nappal felszáll két nagy testű nő a trolira. A nagy kiterjedésüknek itt csak azért van jelentősége, mert végig egymás mellett akarnak maradni, és ez két ekkora testtel egyáltalán nem tűnik egyszerű feladatnak. Egyikük mobilja hosszan csörög, mire a kanyar után fel tudja venni. *Nem, anyu, ez nem hittan, ez etika. Mondom, etika. Persze, mondd. Micsoda? Még egyszer beolvasnád? Aha, várjál. Ez József Attila, ez tutira József Attila, írjátok be nyugodtan. Most miért veszekszel a gyerekekkel, honnan kéne neki ezt tudnia? MONDOM, JÓZSEF ATTILA!* Matat a zsebében, ugyanabban, amelyikbe a mobilt is bedobta elköszönés nélkül, aztán felhúzza a karszalagot, de a könyökénél már nem tudja feljebb húzni. Túl vastag a kabát, pedig április vége van. A következő kanyarban majdnem elesik ő is vele együtt. A nem csuklós trolik középső, a második ajtóhoz közel eső része nem a szorosán együtt mozgó, nagy testű BKV-ellenőrök számára

és a folyamatosan telefonon pötyögő utasok számára van kitalálva.

Adom, írja édesanyának messengeren, miután édesanya hozzájutott végre a második oltáshoz is, de aztán mégis inkább visszavonja az üzenetet. A fizetése után nemcsak az akkumulátort, de a hangszórót is kicserélteti a mobilján. Fárasztó ez az állandó pötyögés. A troliról még épp időben le tud ugrani, a nagy testű nő már nem kap utána. Küld majd a futócipőről egy képet. Édesanya imádni fogja.

A szerző a kötet megírása idején
Ferencvárosi József Attila irodalmi ösztöndíjban
részesült.

A kötetben látható fotókat a szerző készítette.

MAGVETŐ
KÖNYVKIADÓ ÉS KERESKEDELMI KFT.
www.magveto.hu
www.facebook.com/magveto
magveto.kiado@lira.hu
Felelős kiadó Dávid Anna

Nyomta és kötötte a Generál Nyomda Kft., 2025-ben
6728 Szeged, Kollégiumi út 11/H
www.generalnyomda.hu

Felelős szerkesztő Turi Tímea
Kézirat-előkészítő Molnár Eszter Edina
Korrektor Balogh Emerencia
A borítót és a könyvet Pintér József tervezte
Műszaki vezető Takács Klári
Kiadványszám 9305
Plantin betűtípusból szedve
ISBN 978-963-14-4331-8